

dette skal nu ordnes ved en Anmærkning paa Finansloven. Vi have ikke villet tiltræde Forslaget om en saadan Anmærkning, vi have ikke villet gaa med til denne nye Taktik, at skaffe Penge paa denne Maade.

Ministeren har stillet Ændringsforslag om at yde 6,000 Kr. en Gang for alle som Erstatning til Lodsejere ude paa Amager i Anledning af de Skarpskydningsøvelser, der finde Sted over eller i Nærheden af deres Jorder. Det har været en meget lang og vanskelig Sag at faa ordnet, og den har været ved Domstolene, som have givet Grundejerne Ret. Grundejerne ere imidlertid misfornøjede med den Erstatning, som er tilbudt dem, 6,000 Kr. en Gang for alle for den Tid, der er gaaet, og mene, at der kunde tilkomme dem omtrent det tredobbelte Beløb. Jeg antager derfor, at naar Grundejerne have modtaget disse 6,000 Kr., ville de sikkert ikke give en almindelig gyldig Kvittering for dem, men alligevel holde paa deres gamle Krav og kræve en højere Erstatning. Det forekommer mig ogsaa, at naar vort Krigsvæsen i den Grad forulemper den private Befolkning og tilføjer den Tab, bør det erstattes fuldt ud.

Et Forslag om Forhøjelse af Slidsatsen for Garden med 4 Øre daglig have vi ikke villet tiltræde. Det vilde koste 5,000 Kr. aarlig, og vi mene, at der i Forvejen er bevilget Penge nok til dette Øjemed, saa det ikke er nødvendigt yderligere at forøge Statens Udgifter med disse 5,000 Kr. — Der er fra Ministeriets Side stillet Forslag om at bevilge 3,500 Kr. til Præsteoffer her i København, og vi have faaet en meget lang Udvikling angaaende dette Præsteoffer, der hviler paa en hel Mængde Resolutioner fra Enevældens Tid, saaledes en Generalkrigsinspektorskrivelse fra 1763. Jeg maa sige, at jeg ikke har gransket alle disse gamle Skrivelser — det vilde sikkert blive et meget stort Arbejde — men det forekommer mig at være noget urimeligt, at dette Præsteoffer skal betales af Statskassen. Det er jo saaledes, at Offeret er afløst her i København; Offeret er noget, vi her i København betale gennem den Skat, som bliver afkrævet os af Rodemesteren; der er netop en Rubrik paa Skatteblanketten, som hedder Præste-, Degne- og Klokkerpenge, og deri er Offeret indbefattet. Jeg kan derfor ikke tro, at det er nødvendigt, at Staten skal betale Offer for de menige Soldater, som i kort Tid opholde sig her i Byen. Jeg synes, det var en Sag, som burde henvises til

Domstolenes Afgørelse; vi have imidlertid ikke villet gaa imod Sagen, da den ikke er af synderlig stor Betydning; men noget urimeligt er der i, at Statskassen skal betale disse 3,500 Kr.

Der er en Oplysningsskrivelse i Bilagene, hvor vi faa at vide, at Flyvesporter skal indføres i Hæren. Vi kunne faa uddannet en Mand for et Beløb af 600 Kr., men skulde saa endvidere paatage os at yde Erstatning for den Skade, der kan paaføres Flyvemaskinen, saa det kan jo godt være, at det slet ikke blev saa billigt at indføre Flyvesporten i Hæren. Angaaende de 600 Kr. er der ikke forlangt nogen særlig Bevilling, idet Ministeriet har en Kasse, det kan tage disse Penge af, men derimod kan der maaske komme ret betydelige Erstatningskrav, hvis Elven kommer til at ødelægge noget af det Materiel, som betros ham, for at han kan lære at flyve. Det drejer sig om en Officer; jeg vil henstille til den højtærede Minister, at vi nøjes med ham og ikke uddanne flere end den ene. Og mon det ikke var heldigt, at han blev ulykkesforsikret, inden han begyndte at øve sig i denne Sport? Hvis han nemlig kommer til Skade, kunde det jo blive meget dyrt at skulle pensionere en saadan Mand maaske for Livstid.

Derefter vil jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende de to Ændringsforslag, som ere stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører, og tiltraadte af det radikale Venstre. De gaa ud paa en Forhøjelse af 20 Øre daglig for de Arbejdere, der ere ansatte ude paa Orlogsværftet og ved Hærens Fabrikker og Værksteder. Dette er en gammel Sag; allerede for en 6—7 Aar siden henvendte Orlogsværftets Arbejdere sig til Ministeriet og bad om at faa deres Lønning forhøjet. Den Gang sagde man til dem: I maa vente lidt, Tiden er ikke gunstig til det, I maa vente, indtil Forsvarskommissionen bliver færdig med sit Arbejde. Saa ventede de taalmodig aarevis, indtil Forsvarskommissionen blev færdig, men da de saa Forsvarskommissionens Betænkning, indeholdt den intet som helst angaaende Forbedring af disse Arbejderes Lønninger. De henvendte sig saa paa ny til Ministeriet og bad om, at der maatte blive tilstaaet dem en passende Lønforhøjelse, men ogsaa da fik de det Svar: I maa vente lidt endnu, I maa vente, indtil det lykkes at gennemføre Officerslønningerne; Officererne maa først sikres, inden der kan blive Tale om, at vi kunne tænke paa eder. Officerslønningerne bleve, som be-